

se ogleduje, ves čas v sredi zrcala, kakor bi stala zmirom zvezda in zrcalo.

V istem redu, kakor jo prejemlje, mora zrcalo oddajati svetlobo na drug konec v oči ogledovavca. To pa je kaj težka naloga, tem težja, čim večja je plan ravnega zrcala. Okrožna plan tega zrcala je dobra dva metra široka in zbrusiti se mora čez in čez tako gladko kakor je gladka površina popolnoma zmirom stoječe vode!

A mehanik Pavel Gautier se hvali pred akademijo, da se mu je posrečilo zbrusiti to zrcalovo plan tako gladko, da nje gladina ne odstopa od gladke ravnote še za tisočinko milimetra ne!

Da le približno moremo pojmiti, kako težavno je zbrusiti široko stekleno plan tako gladko, omenimo samo to, da že izprememba toplote vzvišuje in znižuje oddelke ravne steklene plani tako, kakor bi jo kdo malo vpregnil. Občutljivo je pa steklenato zrcalo tako, da, če se mu približaš s preveč toplo roko, se mu v obližju roke gladina toliko skrivi, da ti takoj pokaže spačeno podobo! Zategadelj je treba skrbeti za to, da se med tem, ko se brusi in poskuša gladina, ne izpreminja toplota okoli njega, če ne se preiskovavec lahko zmoti ter brusi in brusi, a ves trud je zastonj. Da obvarujejo zrcalo med izdelovanjem takega goljufivega vpliva toplote, so postavili brusalnico v večji hram in so ga obdali z dvojno leseno steno!

Ta občutljivost dela veliko skrbi, kako bo kazal daljnogled podobe, ko bo stalo zrcalo njegovo pod milim nebom, izpostavljeno toplotnim izpremembam vetrov.

Zrcalo se brusi in lika s strojem. Star in iznajden delovodja pa poliva od daleč steklo z brusilom (Schmirgel), ki je z vodo vmesen, stoji pa tako daleč od steklene ploče, da gorkota njegovega telesa ne more vplivati nanjo.

Optične leče objektivna in okulara se ne brusijo s strojem, temuč z roko. A to so steklene leče, da jih je kaj prijeti, saj tehtata dve leči zbrušeni iz „Flint“-stekla svojih 360 kg, in dve leči iz „Chrom“-stekla 200 kg!

V primeri s tako orjaško sestavino pa tudi cena daljnoglednega velikana ni mala. Po načrtu je bilo zanj odločeno poldrugi milijon frankov; a z vso opravo skupaj bo veljal dosti več. Saj mu morajo zgraditi tudi veliko kolibo, v katero ga postavijo na ogled in francoska „gloire“ zahteva, da naj je ta koliba lepa, podobna krasni dvorani. — Ob otvoritvi razstave v Veliki noči so na vprašanje, kateri predmet je najbolj zanimiv, odgovarjali: Najsijajnejši zaklad, res pravo solnce razstave je „Le grand sidéostat“. To je tista magnetična kljuka, ki bo privlekla slehernega obiskovavca, bodi domačin ali inozemčan, v „Palais de l'optique“. V tej palači stoji največji daljnogled sveta, zares „Le clou de l'exposition“.

